

Το παιδί μου αυτός ο άγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από mara - 30/04/2009 18:58

Πολλες φορές αναρωτιωμαστε ..ποσα καλα ξερω το παιδι μου;
εγω το εχω γεννησει αναθρεψει .και ομως υπαρχουν πολλες φορες που μας εκπλησουν!ειτε ευχαριστα ειτε δυσαρεστα.

ας περιγραφουμε εδω τετοια περιστατικα..

αρχιζω λοιπον.

με τον γιο μου ο οποιος ειναι 4 ετων οι σχεση μας δεν ειναι μαμα μας παιδιου αλλα κατι παραξενο..τουλαχιστον πριν 4-5 μηνες.ενω εδειχνε οτι ειχε παθολογικη αγαπη για τον πατερα του μια μερα που χρειαστηκε να λειψω ωρες πολλες σε τηλεφωνικη μας επικοινωνια μου ειπε:μαμα που εισαι;; του απαντησα φυσικα και μου ειπε βαζοντας τα κλαμματα...γυρνα πισω μαμα μου σ αγαπαω και θα σε ακουω...συγκνηθηκα πολυ

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 01/05/2009 03:06

Τα παιδιά μικρά ή μεγάλα πάντα θα είναι μια έκπληξη για μάς.

Δε ησυχάζει ο γονιός ποτέ. Καλά έλεγαν παλιά: μικρά παιδιά μικρά βάσανα....μεγάλα παιδιά μεγάλα βάσανα!!!!

Η κάθε ηλικία έχει τα δικά της περίεργα και παράξενα.

Σε μικρότερες ηλικίες πιστεύω οι εκπλήξεις είναι χαριτωμένες και τις αντιμετωπίζεις ανάλογα, είτε αυτές είναι ευχάριστες είτε δυσάρεστες.

Αλλιμονο από τις εκπλήξεις των εφήβων ή και των μεγαλύτερων.....δε σου λέω τίποτα.:unsure:

:whistle:

Μια χαρά είναι όσο τα παιδιά είναι μικρά.....και ας τα χαρούμε όσο μπορούμε....(ομιλεί η πείρα):laugh: :laugh:

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από elénavan - 01/05/2009 21:26

Το ίδιο έλεγε και η γιαγιά μου Ηλιάνα. Μεγαλώνουν τα παιδάκια μου, μεγαλώνουν τα βασανάκια μου. Είχε 6.:huh:

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από mara - 02/05/2009 09:38

Να σας πω ακομα ενα μαργαριταρι του γιου μου φρεσκο χθεσινο!
Ξυπνησε το πρωι και με ρωτησε

-μαμα εχει σχολειο σημερα;
-οχι
-γιατι;
-γιατι ειναι πρωτομαγια
-ααααα αυριο εχει
-οχι δεν εχει
-γιατι μαμα ειναι δυμαγια;
το ποση ωρα γελουσα ουτε που το θυμαμαι...:laugh: :laugh: :laugh:

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 02/05/2009 10:01

Πολύ λογικός ο τετράχρονός σου και έξυπνος!!!!:lol:

Πόσα πάμπερς φόρεσε η μανούλα;:woohoo:

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από mara - 02/05/2009 10:03

Ηλιanna έγραψε:

Πολύ λογικός ο τετράχρονός σου και έξυπνος!!!!:lol:

Πόσα πάμπερς φόρεσε η μανούλα;:woohoo:

χαχαχαχαχαχχ αστα καταστραφηκα οικονομικα

παντως ομολογω οτι ειναι εξυπνος ,εμοιασε στην μαμα του:woohoo: :cheer: :laugh: :silly: :lol:

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από mara - 10/05/2009 08:11

αυτη την καρτα την εφτιαξαν στο σχολειο!και φυσικα ο τετραχρονος ευαγγελος δεν ξερει να γραφει
αλλα τους το εμαθαν να το λενε σαν ποιημα οι δασκαλες.χτες λοιπον το βραδυ ... ο ευαγγελος
αρχισε να το ξαναλεει το ποιηματακι.εγω τον ευχαριστησα και μου απαντησε.

μαμα εγω σου χαρισα την καρδουλα μου...εσυ θα μου χαρισεις ενα παγωτο;;;:laugh: :P :)

http://www.mageirikesdiadromes.gr/images/fbfiles/images/an_053.JPG

=====

Απ:Το παιδι μου αυτος ο αγνωστος!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 15/05/2009 19:25

Το πιο γλυκό μου ψέμα !

<http://img39.imageshack.us/img39/3900/88252307.png>

"Μαμά δεν μπορείς να φανταστείς τι μου συνέβη", λέει η μικρή μου γοργόνα εισβάλλοντας αλαφιασμένη στο δωμάτιο.

"Τι σου συνέβη, αγάπη μου;" Τι το ήθελα η μάνα; Αμέσως το παραμύθι ξεκινά.

"Λοιπόν, εκεί που καθόμουν στο σαλόνι και έπαιζα με την Κάθριν (φανταστική της φίλη) και την Λόλα (την αγαπημένη κούκλα της) ένας εξωγήινος προσγειώθηκε με το αστερόπλοιο του πάνω στον καναπέ..."

Την κοιτάζω με απορία και είμαι έτοιμη να ξεκαρδιστώ στα γέλια με την παιδική της φωνούλα να περιγράφει κοσμοϊστορικά γεγονότα που λάμβαναν χώρα... στο σαλόνι μας.

"Άκουσε τώρα και το χειρότερο. Αυτός ο εξωγήινος ήταν πράσινος, με δυο κεραίες στο κεφάλι και τέσσερα χέρια.

Πως κάνει να πιάσει τα σοκολατάκια από το σύνθετο και να, παρ' το βάζο κάτω. Αυτό, το μεγάλο με τον δράκο, που όλο καυχέσαι ότι έφερεις από την Κίνα, ξέρεις. Το πολύ ακριβό, ούτε εμένα δεν με αφήνεις να το πιάσω και εννοείται ότι δεν το έχω αγγίξει ποτέ!"

Όσο κι αν κουνάει χαριτωμένα τα χεράκια της και δίνει την καλύτερη παράσταση, η μικρή μου Μέρλιν Στριπ δεν με πείθει... Τώρα στέκομαι απειλητικά απέναντί της με συνοφρυωμένο ύφος ζητώντας εξηγήσεις.

"Τι δεν με πιστεύεις; Το χειρότερο είναι ότι αυτός ο χαζοεξωγήινος, ο πρασινιάρης το έκανε 1000 κομματάκια".

Πριν τελειώσει το έργο έχω φτάσει στο σαλόνι και κλαίω μαζεύοντας τα κομμάτια της δυναστείας των Μινγκ από το παρκέ μου.

Κάθε σπασμένο γυαλί και μια εικόνα. Χίλιες αναμνήσεις. Και η μικρή διδύμη αδελφή του Πινόκιο συνέχιζε.

Η φαντασία της έβαζε κάτω και τους Αδελφούς Γκριμ.

Είμαι έτοιμη να εκραγώ. Να τη χτυπήσω;

Η αλήθεια είναι ότι μου πέρασε από το μυαλό αυτή η διαχρονική μέθοδος της σφαλιάρας. Έχει διαπαιδαγωγήσει γενιές και γενιές, ας την εφάρμοζα κι εγώ.

Το ψέμα και η φαντασία είχαν γίνει μια ακατέργαστη πέτρα και μόλις είχε προσγειωθεί στο κεφάλι μου.

"Τι έκανες εδώ; Δεν σου έχω πει χίλιες φορές να μην αγγίζεις τα αντικείμενα που είναι σε αυτό το ράφι;

Γιατί δεν μου έλεγες να σου δώσω όλα τα σοκολατάκια και πήρες μόνη σου την πρωτοβουλία για αναρρίχηση στο σύνθετο;" Ούρλιαζα, κι εγώ δεν ξέρω πόσο.

Οι φλέβες μου χτυπούσαν στους ρυθμούς του μάμπο...

Όμως το πεισματάρικο συνέχιζε τα παραμύθια.

Εγγονή της χαλιμάς, προσπαθούσε να με πείσει για την ύπαρξη του εξωγήινου, τόσο ώστε υπέπεσε και σε δεύτερο λάθος.

"Μανούλα, αλήθεια σου λέω. Να κοίτα την πατημασιά στο καναπέ..."

Το αποτύπωμα του παπουτσιού της κοσμούσε τον λευκό καναπέ μου. Από καπιτονέ ύφασμα ειδική παραγγελία.

Ψέμα στο ψέμα για να διορθώσει το άλλο ψέμα. Η κουβέντα δεν οδηγούσε πουθενά. Αλλά ούτε και η σφαλιάρα. Δεν θα μάθαινε τίποτα.

Όλα έγιναν για να αποφύγει η μικρή ψεύτρα την τιμωρία και αντ' αυτού επιβάρυνε περισσότερο τη θέση της.

Είναι λογικό τα παιδιά στην ηλικία των 5 και κάτι να έχουν ζωνηρή φαντασία. Συχνά πλάθουν σενάρια για να εξηγήσουν όσα δεν καταλαβαίνουν ή δεν τους είναι ευχάριστα.

Το παιδί αντιλαμβάνεται το καλό και το κακό ανάλογα με την επιβράβευση ή την τιμωρία από εμάς του γονείς.

Η ανάπτυξη του ηθικού κριτηρίου και του αυτοελέγχου είναι μια αργή διαδικασία.

Γι' αυτό και ενώ είχα πει στην κόρη μου να μην αγγίξει το βάζο, το έκανε και μάλιστα το έσπασε. Για να μην τιμωρηθεί είπε ένα ψέμα.

Ξεκίνησε μακρά συζήτηση κατά την οποία προσπάθησα να εξηγήσω στο παιδί ότι δεν είναι σωστό να λέμε ψέματα, διότι τις περισσότερες φορές βλάπτεται κάποιος από αυτό.

Η λύση είναι μία, απεφάνθη. Τα παραδείγματα, προκειμένου να διδαχτεί το παιδί ότι είναι κακό να λέμε ψέματα και τις συνέπειές του.

Αργότερα της διάβασα και παραμύθια με σχετικό περιεχόμενο.

Ο παραδειγματισμός βοηθάει πολύ.

Τελικώς, σύμφωνα πάντα με την κόρη μου, ο εξωγήινος έφυγε για τον πλανήτη του χωρίς να δοκιμάσει σοκολατάκι, διότι φοβήθηκε τις φωνές μου.

Και όπως συμπλήρωσε,

"Α, ξέρεις μαμά μου σου είπα και ένα μικρό, τόσο δα μικρούτσικο ψεματάκι..."

Ο πρασινιάρης εξωγήινος δεν είχε τέσσερα χέρια αλλά τρία μάτια!"

Zougla.gr

=====